

ΤΗ Ζ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὁκτώηχος

Ἦχος βαρύς.

Τῇ Πέμπτῃ Πρωΐ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

ἤ·

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

ἤ·

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ἤ·

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσετε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν,
παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος βαρύν.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.

Τροπάρια.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὁ ἐμὲ
θανατώσας καρπός, Χριστός ἐστι τὸ ξύλον
τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ
βοῶ σὺν τῷ Ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν
τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τοῦ τῆς ἀπιστίας, τῶν
ἐθνῶν τὰς ἀγέλας σοφοί, ἡγρεύσατε πρὸς
πίστιν θεοτερπῇ, καὶ νοητῇ τραπέζῃ,

ὁψώνιον πολυτελές, πάντα προσηγάγετε,
ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸν σκοτασμὸν τῆς δεινῆς ἀπάτης,
τῷ φωτὶ τοῦ κηρύγματος, διώξαντες
καρδίας τῶν εὐσεβῶν, Ἀπόστολοι Κυρίου,
κατεφωτίσατε σαφῶς· ὅθεν ὑμᾶς ἄσμασι,
θείοις μακαρίζομεν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μαρτυρικόν.

Τεμνόμενοι μεληδὸν τῷ ξίφει, Ἀθληταὶ
θεῖοι ἄτμητοι, ἐμείνατε ἀγάπης τοῦ
Λυτρωτοῦ, πρὸς ὃν ἀναδραμόντες, νῦν
κατοικεῖτε ἐν χαρᾷ, πάντα τὰ οὐράνια, δόξη
ἀπαστραπτοντες.

Δόξα.

Ὁ κάκιστος καὶ φθορεὺς τοῦ γένους,
τῶν ἀνθρώπων κατέχει με, πρεσβείαις τῶν
κηρύκων ἢ πανσθενής, Τριάς ἐξάρπασόν με,
ἐκ τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ, ἵνα μεγαλύνω σου,
τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν σύνθρονον τῷ Πατρὶ Παρθένε, ἐξ
ἀγνῶν σου αἱμάτων σεμνή, προήγαγες
φοροῦντα σάρκα θνητὴν, ὅπως ἀθανάτιση,
τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν· ὅθεν κατὰ χρέος σε,
πάντες μακαρίζομεν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουῖα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον.**

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσετε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν,
παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

**Κοντάκιον. Τῶν Ἀποστόλων.
Ἦχος β'. Ἀντόμελον.**

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους
κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου
Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν
ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους
γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ
πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ
ἐγκάρδια.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τὸ
ἀνάγνωσμα.

11-25

[Ἀγαπητοί,] οὐαὶ τοῖς ἀσεβέσιν, ὅτι τῇ
ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ
τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ
ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. Οὗτοί
εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες,
συνευχόμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς
ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων
παραφερόμεναι· δένδρα φθινοπωρινά,
ἄκαρπα, δις ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα·
κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα
τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνas· ἀστέρες πλανῆται,
οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα
τετήρηται. Προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις
ἑβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνῶχ λέγων· Ἰδοὺ,
ἦλθε Κύριος ἐν ἁγίαις μυριάσιν αὐτοῦ,
ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει
πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων
τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν
καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν
κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗτοί
εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς
ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ
στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες
πρόσωπα ὠφελείας χάριν. Ὑμεῖς δέ,
ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν
προειρημένων ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων

τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, Πνεῦμα μὴ ἔχοντες. Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι, οὓς δὲ ἐν φόβῳ σφάζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς ἀπταιστούς καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, μόνῳ σοφῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία καὶ νῦν καὶ εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς 88.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριεν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

κγ' 1 - 31. 33. 44 - 56

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐπὶ τὸν Πιλάτον. ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ

λέγοντες· Τοῦτον εὗρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. ὁ δὲ Πιλάτος ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις. ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους ὅτι οὐδὲν εὗρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι ἀνασεύει τὸν λαὸν διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε. Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαῖαν ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι· καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ ἐξ ἱκανοῦ θέλων ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν αὐτὸν πολλὰ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἡλπίζε τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. εἰστήκεισαν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐντόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ. ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε Ἡρώδης καὶ ὁ Πιλάτος ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προὔπληρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς. Πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.

ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς
 πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου
 ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ. παιδεύσας οὖν
 αὐτὸν ἀπολύσω. ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν
 αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἓνα. ἀνέκραξαν
 δὲ παμπληθεὶ λέγοντες· Αἶρε τοῦτον,
 ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν
 διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει
 καὶ φόνον βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν.
 πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων
 ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν. οἱ δὲ ἐπεφώνουν
 λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. ὁ
 δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν
 ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν ἄξιον θανάτου εὔρον
 ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. οἱ
 δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι
 αὐτὸν σταυρωθῆναι, καὶ κατίσχυον αἱ
 φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων. ὁ δὲ
 Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἷτημα
 αὐτῶν, ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν
 τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς
 τὴν φυλακὴν, ὃν ἠτοῦντο, τὸν δὲ Ἰησοῦν
 παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν. Καὶ ὡς
 ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός
 τινος Κυρηναίου, ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ,
 ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέρειν ὀπίσω
 τοῦ Ἰησοῦ. Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ
 πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν, αἱ καὶ
 ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. στραφεὶς
 δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Θυγατέρες
 Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐφ'
 ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.
 ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι·
 μακάριαι αἱ στεῖραι καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ
 ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν.
 τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι, πέσετε
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς, καλύψατε ἡμᾶς·
 ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν,

ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; Καὶ ὅτε ἀπῆλθον
 ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον,
 ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν ἣν δὲ ὥσει ὥρα
 ἔκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν
 γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ
 ἥλιος· καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ
 ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλη
 ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χειρὰς σου
 παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα
 εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος
 τὸ γινόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων·
 Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.
 καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι
 ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ
 γινόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη
 ὑπέστρεφον. εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ
 γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες
 αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς
 Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
 ὀνόματι Ἰωσήφ, βουλευτῆς ὑπάρχων καὶ
 ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος - οὗτος οὐκ ἦν
 συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει
 αὐτῶν - ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν
 Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν
 βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οὗτος προσελθὼν τῷ
 Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ
 καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξε σινδόνι καὶ ἔθηκεν
 αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδεὶς
 οὐδέπω κείμενος· καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῇ,
 σάββατον ἐπέφωσκε. Κατακολουθήσασαι
 δὲ αἱ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι
 αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ
 μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ,
 ὑποστρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ
 μύρα. Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ
 τὴν ἐντολήν.

Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Εἶναι ἡμέρα τῆς Τυρινῆς.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

Ὑμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς τυρὸν καὶ ὠά.